


T.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG részére

1015 Budapest, Donáti utca 35 – 45. sz.

1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság !

<b>ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG</b>	
Ügyszám: <u>IV / 2032 - 2 / 2016</u>	
Érkezett: <u>2017 MÁRC 17.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>1</u>	<u>cb</u> 

Alulírott

**indítványozó** a Tisztelt Alkotmánybíróság 2017. február 10. napján kelt **tájékoztatásában** foglaltakra az alkotmányjogi panaszom **hiányait** a csatolt meghatalmazással igazolt képviselőm úján az alábbiak szerint

**p ó t o l o m:**

1. A tájékoztatás szerint a beadványom „hiányos, mert a sérelmezett jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben nem tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit”:

A **másodlagos alkotmányjogi panaszom** szerint az Alaptörvény megsértett rendelkezése: a XXVIII. cikkének (7) bekezdése:

XXVIII. cikk

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

2. A beadványom hiányos volt azért is, mert „nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért és mennyiben sérti az Alaptörvényben biztosított jogaimat”.

A **másodlagos alkotmányjogi panaszom** szerint indokolatlanul korlátozza a sérelmezett jogszabályi rendelkezés a jogorvoslati lehetőségeket, az általános szabályoktól eltérően az államigazgatási eljárás csupán egyfokú, indokolatlanul nincs helye államigazgatási úton jogorvoslatnak. Álláspontom szerint nincs olyan ok, körülmény, amelyre tekintettel a kisajátítási eljárásban az általános állam- illetve közigazgatási szabályoktól alkotmányosan el lehetne térni, ez csak az ügyféli jogosítványok, jelen esetben a jogorvoslati jogosultság alaptörvény-ellenes korlátozásával lehetséges.

A tájékoztatásban kifejezetten a másodlagos alkotmányjogi panasszal kapcsolatosan felhívott hiányosságokat a fentiek szerint pótoltam, azonban tekintettel arra, hogy a tájékoztatásban az alkalmazandó törvényhelyek alapján az alkotmányjogi panasz kritériumai is felsorolást nyertek, bár anélkül, hogy az előterjesztett (elsődleges) alkotmányjogi panasszal szemben hiányosságként is megjelölésre kerültek volna, mégis a kritériumokra is röviden kitérek:

Az Abtv. 52. §-ának (1b) bekezdése alapján

a) az az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezés, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására:

- elsődlegesen Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja illetőleg az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a, továbbá

- másodlagosan Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja illetőleg az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. §-ának (1) bekezdése;

c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezés illetőleg bírói döntés:

- elsődleges alkotmányjogi panasz kapcsán a **Debreceni Ítélet** mint másodfokú polgári bíróság által 2016. szeptember 22. napján meghozott **Pf.II.20.499/2016/7.** számú **jogerős ítélete** illetőleg a **Miskolci Törvényszék** mint első fokú polgári bíróság által 2016. március 31. napján kihirdetett **10. P. 20.161/2015/35.** számú **ítélete**;

- másodlagos alkotmányjogi panasz kapcsán a Ktvr. 19. §-a (1) bekezdése;

d) az Alaptörvény megsértett rendelkezései:

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege illetőleg

e) az indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Anélkül, hogy az (elsődleges) alkotmányjogi panaszomban foglaltakat megismételném, csak röviden hivatkozom arra, hogy – véleményem szerint – jogerős – tehát olyan, amihez anyagi jogerő fűződik – bírósági döntés, ítélet is lehet ellentétes a jogszabályokkal, vagyis lehet jogellenes. Amennyiben a nem jogszerű jogerős ítélet kárt is okoz, véleményem szerint mindenképpen helye van az Alaptörvény illetőleg a Ptk. alapján kártérítésnek, hiszen a kártérítés jogellenességi eleme megállapítható.

A perbeli jogerős döntés alapján ugyan a bíróságok is úgy foglaltak állást, hogy a polgári illetőleg a közigazgatási per jogalapja más, tehát polgári (kártérítési) per megindításának nem volt akadálya, a jogellenesség mint kártérítési elem vizsgálata mégis formális, mivel az Ítélet tábla szerint nincs lehetőség a jogerős közigazgatási döntés érdemi vizsgálatára, nincs lehetőség tehát arra, hogy az egyébként már felül nem vizsgálható, azonban (anyagi) jogerős ítélet jogellenességéről az eljáró bíróság állást foglaljon, és annak az esetleges kártérítési jogkövetkezményeit levonja. Ebben látom a bírói döntés alaptörvény-ellenességét.

f) a kifejezett kérelem a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára:

- elsődlegesen **k é r e m** a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjék **m e g á l l a p í t a n i** az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét, és egyidejűleg mindkét – tehát mind az első fokú, mind a másodfokú – bírósági határozatot **m e g s e m m i s í t e n i!**
  
- másodlagosan **k é r e m** a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjék **m e g á l l a p í t a n i** az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogom sérelme következett be, ezért a Ktvr. 19. §-a (1) bekezdésének **m e g s e m m i s í t é s é t kérem!**

\* \* \*

Az ügyfél kifejezetten hangsúlyozni kívánja, hogy Magyarország Alaptörvénye XIII. cikkének (2) bekezdése szerint tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

2010. évben tényként bizonyosodott be, hogy az ügyfél perbeli magánterületét 2003-ban nem közérdekből sajátították ki az alperesek, azon nincs útszélesítés tervezve, kisajátításának nem volt helye az eljárásban.

Olyan kisajátításnak az indokoltságát, közérdekűségét, alaposágát stb. vizsgálni, amelynek egyébként sincs helye az eljárásban (hiszen nem fog rajta útszélesítés történni!!) – abszurd!

Alperesek mindezek ellenére hely adtak a perbeli terület hatósági elvonásának, amely – közérdekűség hiányában – nem definiálható kisajátításnak sem!

\* \* \*

Indítványozó arra is szeretne kitérni, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti

Miután a perbeli magánterületen kisajátítási eljárásnak helye nem volt – tényként igazolódott –, a tulajdonos az indokolatlanul lefolytatott közigazgatási eljárással okozott kárának megtérítéséért polgári bírósághoz fordult jogorvoslatképpen.

Kérte annak megállapítását, hogy amennyiben a perbeli magánterületen nincs és nem is volt helye a kisajátítási eljárás lefolytatásának, alperesek milyen törvényi felhatalmazás alapján végeztek ott hatósági tevékenységet, és milyen bírósági jogkör alapján került felülvizsgálatra és elfogadásra az a hatósági határozat, amely az adott magánterülettel kapcsolatban meg sem születhetett volna?!

Alperesek ellenkérelmükben a kereseti kérelem tárgyalás nélküli elutasítását kérték, arra hivatkozva, hogy a közigazgatási bíróság már döntött az ügyben, illetve a közigazgatási per és a polgári per jogalapja közös, mégpedig a kisajátítási jogalap! Miután azonban a perbeli terület kisajátításának nem volt helye az eljárásban, ennél fogva a jogalap teljességgel hiányzik!

A polgári per bírósága a per akadályát és a kereset idézés kibocsátása nélküli elutasítását nem találta alaposnak.

A polgári eljárás megindításakor részben a felperesi bizonyítékok, részben az időközben bekövetkezett tények alapján mindenki számára világossá vált, hogy a 2003-2006. között lefolytatott kivételes közigazgatási eljárásban egyidejűleg került sor 95 m<sup>2</sup> magánterület közérdekű kisajátítására és 230 m<sup>2</sup> építési telek közérdekkel nem indokolható hatósági elvonására!

A két intézkedés jogalapjai – attól függetlenül, hogy egyidőben, közös hatósági (bírósi) eljárásban történtek – egymástól eltérőek, illetve 230 m<sup>2</sup> terület elvonásának egyáltalán nincs törvényes jogalapja.

Jogalapjaik szerint az intézkedések és a döntések elbírálása a 95 m<sup>2</sup> magánterület tekintetében a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 6. §-a értelmében a kisajátítási (közigazgatási) eljárás határozatának felülvizsgálata a közigazgatási bíróság hatáskörébe tartozik, és azzal kapcsolatosan a Debreceni Ítéltábla ítéletében rögzítetteket elfogadom.

Azonban amióta tényként rögzíthető, hogy a perbeli magánterület kisajátításának nem volt helye az eljárásban, az alpereseknek nem volt törvényi felhatalmazásuk arra, hogy ugyanabban a közigazgatási eljárásban kisajátítást folytassanak, és arra sem volt törvényi felhatalmazás, hogy a határozatot közigazgatási bírósági úton kellett felülvizsgálni a perbeli területtel kapcsolatban!

Mivel mégis ezt tették, jogszabályt sértettek ezáltal, amelynek a megállapítása, az eddigi beadványokban rögzített és hivatkozott jogszabálysértésekkel együtt a polgári per bíróságának a hatáskörébe tartozik.

A polgári per bíróságának attól kezdve, hogy a perbeli 230 m<sup>2</sup> magánterület kisajátításának nem volt helye az eljárásban, annak megalapozottságát, közérdekűségét nem kell vizsgálnia, hiszen az fel sem merülhet.

A 95 m<sup>2</sup> magánterület kisajátításának körülményeit pedig azért nem kell vizsgálnia a polgári per bíróságának, mert a kárunk keletkezéséhez nincs köze, abban a részében a közigazgatási bíróság jogszerűen hozott döntést, amit soha nem kifogásoltam, alaposágának a vizsgálatát sem kértem a polgári perben!

Azonban közérdek nélkül magánvagyon hatósági elvonására nem kerülhet sor – Alaptörvény!

Amennyiben ez mégis megtörténik, véletlenül, szándékosan vagy jóhiszemű tévedésből (esetemben a felperes az eljárás minden szintjén tiltakozott ellene, jóhiszemű tévedés ezért kizárható!) bekövetkezik a jogszabály, sőt, az Alaptörvény sérülése, ez tehát a jogellenesség, amely a kártérítési kötelezettség egyik eleme!

Fentiek alapján – véleményem szerint – a polgári per bíróságának semmi olyan tevékenységet nem kell kifejtenie, amelyben a közigazgatási bíróság kisajátítási tevékenységének megalapozottságáról kellene állást foglalnia!

Ugyanis a perbeli területtel kapcsolatban alpereseknek semmilyen hatósági tevékenység kifejtésére nem volt törvényi felhatalmazásuk!

Ebben viszont állást kell foglalnia a polgári per bíróságának, mert a közigazgatási bíróság is csak a jogszabályok betartása mellett – azokat nem sértve – hozhat felelős döntést!

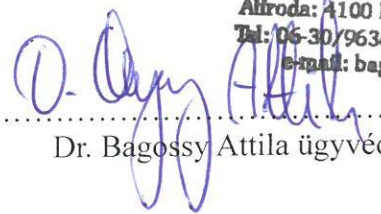
Alperesek jogszabálysértései beadványimban tételesen rögzítettek, a kártérítési felelősség elemeiként lettek volna figyelembe veendőek a per során! A polgári per tárgya tehát egyértelműen annak megállapítása, hogy a nem kisajátítással keletkezett kárt megállapítsa, és az alpereseket kártérítésre kötelezze!

Berettyóújfaluban, 2017. március 16. napján.

Tisztelettel:



Képviseli:

  
.....  
Dr. Bagossy Attila ügyvéd

**DR. BAGOSSY ATTILA**  
ügyvéd  
4100 Berettyóújfalú, Kossuth u. 46.  
Alroda: 4100 Berettyóújfalú, Vass Jenő u. 2.  
Tel: 06-30/9638-588 Tel/fax: 06-54/405-013  
e-mail: bagossyattiladr@gmail.com